

ת"פ 56256/11/15 - מדינת ישראל נגד משה לקר, אירית גמליאל, עומר חיות, סער סמואלס, ליאור דוראני, חיים בן בנשתי ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56256-11-15 מדינת ישראל נ' לקר ואח'

בפני כב' השופט אילן סלע

בפני

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) ע"י עו"ד אביעד דואק
המאשימה

הנאשמים

- נגד
1. משה לקר
 2. אירית גמליאל
 3. עומר חיות
 4. סער סמואלס
 5. ליאור דוראני
 6. חיים בן בנשתי ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין - נאשם 6

הכרעת הדין

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת הדין מיום 9.09.21, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות שונות כמפורט להלן, במסגרת כתב אישום שכלל חמישה אישומים, כל אחד מהנאשמים כפי חלקו באישומים השונים. למעט האישום החמישי בו יוחסה לנאשם 1 עבירה של סחיטה באיומים, ממנה זוכה במסגרת הכרעת הדין.

2. **במסגרת האישום הראשון**, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. נאשם 3 הורשע באישום זה בעבירה של סיוע להחזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא בצירוף סעיף 31 לחוק. זאת בשל כך שבמהלך השנים 2014-2015 היו נאשמים 1 ו-2 שותפים להפעלתה, החזקתה וניהולה של דירת הימורים במבנה ברח' פנחס בן דוד 3 בראשון לציון. בין היתר, ארגנו נאשמים 1 ו-2 משחקי קלפים, אשר המשתתפים היו עשויים לזכות בהם בכסף רב ללא קשר להבנה או יכולת אלא בעיקר בגורל. נאשם 3 נטל חלק בתפעול דירת הימורים, בכך שחתם על חוזה השכירות של המקום בו שכן המועדון ואף סייע בגיוס מהמרים.
3. **במסגרת האישום השני**, הורשעו נאשמים 4 ו-6 בעבירה של ארגון ועריכת משחקים אסורים לפי סעיף 225 לחוק ובעבירה של החזקת וניהול מקום משחקים אסורים לפי סעיף 228 רישא לחוק. זאת בשל כך, שהחל מראשית שנת 2015 לערך ולפחות עד חודש אוגוסט 2015, נאשמים 4 ו-6 היו שותפים להחזקת וניהולה של דירת הימורים, ששכנה במרתף ברח' הרי יהודה 32 בישוב גני תקווה. נאשמים 4 ו-6 ארגנו בדירה משחקי קלפים אשר המשתתפים בהם עשויים לזכות בכסף, כשזכייה זו תלויה בעיקר בגורל ולא בהבנה או יכולת.
4. **במסגרת האישום השלישי**, העיקרי והחמור ביותר מבין כלל האישומים, הורשעו הנאשמים כולם בעבירה של סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 לחוק בצירוף סעיף 382(א) לחוק.
5. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, לאחר שמר שלום קדוש (שכונה "זוהר") צבר חובות הימורים בהיקף של עשרות אלפי שקלים במסגרת משחקי הימורים בהם השתתף הן בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 והן בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6, החל זוהר לעבור כדילר בדירות אלו על מנת לפרוע את חובו, וכן פעל לגיוס מהמרים תוך שהוא מיידיע את נאשמים 2 ו-4 על מצבם הכלכלי של המהמרים שגייס. אחד המהמרים שהגיע להמר בדירה שניהלו נאשמים 1 ו-2 היה נאשם 5, אשר צבר תוך זמן קצר חובות בגובה של עשרות אלפי שקלים חדשים. לאחר מכן, החל נאשם 5 להמר בדירה שניהלו נאשמים 4 ו-6 וגם שם הוא צבר חובות גדולים.
6. בשלב מסוים, התעורר חשדם של נאשמת 2 ושל נאשם 4 כי זוהר מגייס מהמרים לשתי הדירות במקביל ולסירוגין, גם כאשר ידע שמדובר בלקוחות בעייתיים מבחינה כלכלית. כך, למשל התברר להם כי הוא המליץ לתת לנאשם 5 אשראי גבוה למרות שידע על הפסדיו, חובותיו וחוסר יכולתו לפרוע אותם. נאשמים 4 ו-6 גם החלו לחשוד בזוהר כי הוא מועל בכספים בדירה בעת עבודתו כדילר.
7. לצורך ביורר העניין וגביית חובותיו של זוהר, החליטו נאשמים 2 ו-4 ליזום מפגש על מנת להפעיל עליו לחץ ולגבות את חובותיו. בימים שקדמו ליום 30.06.15 ידע נאשם 4 את זוהר על המפגש המתוכנן בו עתידה להיות נוכחת נאשמת 2. בין היתר, שלח נאשם 4 לזוהר מסרונים ביום 25.06.15, בהם נכתב: "נדבר בשולחן אתה בבעיה גדולה זהר הרבה יותר ממני", "אתה עושה טעויות של בית סהר. אני בקשתי שלא יעשו לך כלום עד שיושיבו אותך בשולחן ויתברר הכל...". בנוסף, עדכן נאשם 4 את נאשמים 5 ו-6 אודות המפגש המתוכנן. במקביל, עדכנה נאשמת 2 את נאשמים 1 ו-3 אודות המפגש המתוכנן. נאשם 5 הודיע לנאשמת 2 כי גם הוא יגיע למפגש על מנת לדרוש מזהר לפרוע את חובותיו.
8. ביום 30.06.15, בסמוך לשעה 21:30, החל המפגש בגינה ציבורית בישוב גני תקווה. תחילה נכחו במפגש נאשמים 4 ו-6, ולאחר זמן הצטרפו אליהם נאשמים 1, 2 ו-3. במהלך הפגישה, הטיחו נאשמים 2, 4 ו-6 בזוהר את עובדת חובותיו הכספיים, את החשדות לפיהם הוא מגייס שחקנים לשתי הדירות לסירוגין, ואת חשדם כי הוא שכנע שחקנים לא להמר בדירות. בשלב זה, נאשמים 1 ו-3 נכחו בפגישה אך לא היו שותפים לחילופי הדברים. לאחר שזהר הכחיש את החשדות שהוטחו בפניו, נקרא נאשם 5 לגינה והטיח בזוהר את המסרונים שהוא שלח לו, בהם יעץ לו שלא להמר בדירת נאשמים 1 ו-2 בשל מעשי רמאות הנעשים בו. במהלך חילופי דברים אלו, דרשו נאשמים 4 ו-6 מזהר את הכספים שהוא חייב להם ובנוסף דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪.
9. בשלב מסוים השיח עלה ל"טונים גבוהים", אז הורה נאשם 4 לזוהר להיכנס לרכבו של נאשם 5. בסמוך לכך, פנה נאשם 1 לזוהר ואמר לו "מה עם הכסף? עשית טעות". זוהר התיישב במושב האחורי של הרכב כשלצדו נאשם 6. נאשם 5 התיישב במושב הנהג ולצדו נאשם 4 והרכב החל בנסיעה, כשבעקבותיו נסע רכבה של נאשמת 2 ובתוכו היו נאשמים 1, 2 ו-3. לאחר נסיעה קצרה, הגיעו כלי הרכב לשטח פתוח, שם עצרו. בשלב זה ירדו מהרכב זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6, והחל שוב דין ודברים בינם לבין זוהר. נאשמים 1, 2 ו-3 ירדו מרכבה של נאשמת 2, ונאשם 1 הכה את זוהר בפניו במכת אגרוף. נאשם 3 הפילו בדחיפה לרצפה, ובתוך כך הכו אותו נאשמים 1, 3, 5 ו-6 ובעטו בגופו. כתוצאה מכך נפגעה אחת משיניו הקדמיות של זוהר והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת, בצלעותיו. בכל אותה העת, עמדו נאשמים 2 ו-4 בסמוך. במהלך התקיפה, הטיח נאשם 5 בזוהר כי הוא סיבך אותו והרס את משפחתו. נאשם 1 אף אמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪. מיד בסמוך, נכנסו נאשמים 1, 2 ו-3 לרכבה של נאשמת 2 ונסעו מהמקום. לאחר מכן, נכנסו זוהר ונאשמים 4, 5 ו-6 לרכב ונסעו חזרה לדירה. נאשם 4 נתן לזוהר 100 ₪ עבור מונית שתסיעו לביתו.
10. בהכרעת הדין נקבע כי על אף שלא כל הנאשמים לקחו חלק פעיל בתקיפה עצמה, דוגמת נאשמת 2 ונאשם 6, יש לראות בכל הנאשמים כמבצעים בצוותא הן את התקיפה והן את הסחיטה. נקבע, כי כל הנאשמים היו חלק מהמעגל הפנימי וקשורים לגרעין הקשה של העבירה. הם התכנסו יחד לשם ביצוע המשימה של סחיטה באיומים את זוהר ותקיפתו הרחק ממקום יישוב בני אדם. לכל אחד מהם חלק מהותי בביצוע העבירה, אם בתכנון המוקדם, אם בהיותו זרז לקיומה של הפגישה במטרה לקדם את עניינו, אם בהסעתו של זוהר למקום והסעת שאר הנוכחים, אם באיומים שהופנו כלפיו, בדיבור ובמעשה, ואם בתקיפתו.
11. **במסגרת האישום הרביעי**, הורשעו נאשמים 1 ו-2 בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק. זאת בשל כך שלאחר שמר ולידמיר אלכסנדר (להלן: "וובה") צבר חוב בסך 6,000 ₪ כתוצאה מהשתתפותו במשחקי הימורים שנערכו באחת או יותר מדירות הימורים שנוהלו על ידי נאשמים 1 ו-2, במהלך חודש אוקטובר 2014, יידעה בכך נאשמת 2 את נאשם 1 וזה יצר קשר טלפוני עם וובה, על מנת לקבוע עמו פגישה, שתכליתה הסדרת החוב. השניים נפגשו, והוחלט על הסדר תשלומים, אך וובה עמד בהסדר רק באופן חלקי. אז, במהלך חודש ינואר 2015, תיאם עמו נאשם 1 פגישה באזור התעשייה בראשון לציון. במהלך פגישה זו, אמר נאשם 1 לוובה, כי הוא לא רוצה לשמוע שהוא מהמר במקומות אחרים ודרש את יתרת החוב. נאשם 1 הוסיף ואמר לוובה, כי לאמתו של דבר הוא לא היה צריך כלל לדבר איתו, שכן הוא נשלח כדי "לפוצץ" אותו, ורק מכיוון שדבריו נגעו לליבו, הוא ינסה להסתדר איתו. בחודשים שלאחר מכן הגיע וובה במספר הזדמנויות להמר במועדון וצמצם את חובו לסכום של 4,100 ₪, סכום שאותו שילם בסופו של יום לנאשמת 2.
- גזר דינם של נאשמים 1-5 גזר זה מכבר, וגזר דין זה עוסק בעניינו של נאשם 6 בלבד (להלן: "הנאשם").

תסקירי שירות המבחן

12. הנאשם עתר לקבלת תסקיר של שירות המבחן, והמאשימה התנגדה לכך בשל העבר הפלילי שלו, חוסר שיתוף הפעולה בהליך (לבד מנאשמת 2) ואף חבלה בו באי התייצבות לדיונים, דבר המלמד על אי לקיחת אחריות. חרף התנגדות זו ניתן לנאשם כמו גם לנאשמים האחרים מבוקשם, בשל הטעמים שפורטו בהחלטה מיום 3.10.21.

13. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם נטל אחריות חלקית לביצוע המעשים בהם הורשע, ושלל ניהול מקומות הימורים. כן שלל היכרות עם נאשמים 1-3 ותיאר היכרות שטחית עם נאשמים 4 ו-5. הוא גם שלל מעורבות באלומות כנגד זוהר. לצד זאת, הוא הביע חרטה על מעורבותו בעבירות בהן הורשע. הוא הדגיש כי ערך שינוי בחייו, ומאז מעצרו נמנע מהימורים וניתק את קשריו השוליים. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מגלה הבנה ביחס לחומרת מעשיו חרף התנערותו מאחריות מלאה למעשים, והעריכה את הסיכון להישנות מעשים אלימים בעתיד כנמוכה. שירות המבחן אמנם המליץ על דחיית הדיון בעניינו של נאשם 6 לצורך בחינת שילובו בקבוצה טיפולית ויכולתו לשתף פעולה. ברם, בהחלטה מיום 1.09.22 דחיית המלצה זו, שכן סברתי שלא זו בלבד שבשלה העת להשלים את המלאכה במסגרת הליך זה, העוסק בעבירות שנעברו לפני שנים רבות, אלא שלא מצאתי באמור בתסקיר כדי להצדיק דחייה נוספת. כפי שעולה מהתסקיר נאשם 6 אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ולמעשה הוא מכחיש את מעורבותו באלומות כנגד זוהר, כמו גם את ניהול מקומות הימורים על ידו. בתסקיר צוין במפורש כי הוא שולל צורך בהשתלבות בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרות להימורים, ואך הביע נכונות מילולית לבחינת בחירותיו וחזקת תקודו התקין בעתיד. בוודאי יש לקוות כי הנאשם ישכיל להלך בדרך זו ולהתמיד בה, ואולם לא מצאתי באמור כדי להצדיק את דחיית מתן גזר הדין בעניינו. שירות המבחן לא ראה צורך להגיש תסקיר משלים.

הראיות לעונש

14. הוגש רישומו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה בעבירה של ארגון הגרלות והימורים אסורים בגינה הושת עליו עונש מאסר מותנה לתקופה של שלושה חודשים. במסגרת אותו הליך (ת"פ 13-04-16744) הושת על הנאשם מאסר על תנאי, אך צוין בו שהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי סימן ב' לפרק ח' לחוק העונשין. על פניו מדובר בטעות, שכן עבירות ההימורים מצויות בסימן י"ב לחלק ח' ולא בסימן ב', ובנסיבות אלו המאשימה לא טענה להפעלת התנאי.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

15. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו במעשי הנאשמים.

16. **באשר לאישומים הראשון והשני**, הוא התייחס לעבירות הנוגעות להימורים שנועדו לסייע במיגור התופעה של התעשרות הכרוכה במזל, המעודדת פסיביות ופריזיטיות, ולדרדר את הנוטלים בה חלק לפשיעה נוספת, כפי שארע במקרה זה. לדבריו, מתחם העונש ההולם את האישומים הראשון והשני נע ממאסר על תנאי עד שנת מאסר ולצדו קנס. לגבי נאשם 3 שהורשע במסגרת האישום הראשון בסיוע בלבד יש לקבוע מתחם עונש הנע ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל לצד קנס.

17. **באשר לאישום השלישי**, עמד ב"כ המאשימה על ההתארגנות של כל ששת הנאשמים עובר לאירוע, על השתתפות כולם בו, גם אם לכל אחד מהם היה חלק שונה, על הסעת המתלונן למקום חשון ומבודד, ועל הפגיעה הפיזית בו. הוא פרט את האינטרסים המוגנים בעבירות הסחיטה והחבלה, ביניהם הגנה על שלמות הגוף והנפש, כמו גם הגנה על הרכוש. הוא הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמד על הענישה במקרים דומים, ובסופו של יום ביקש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהנאשמים בהתאם לחלקו. ביחס לנאשמים 3 ו-5 שתקפו בפועל את זוהר הוא טען למתחם הנע מ-18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. וביחס לנאשמים 1 ו-6 שהיו שותפים בצעקות או באיומים, הוא טען למתחם הנע מ-15 ועד 33 חודשי מאסר בפועל. לגבי נאשמים 2 ו-4 שהורשעו מכוח ביצוע בצוותא ולא היו שותפים בתקיפה עצמה הוא טען למתחם הנע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

18. ב"כ המאשימה ציין כי ניתן לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשלישי בהתייחס לנאשמים 1-3, כמו גם לאישומים השני והשלישי בהתייחס לנאשמים 4 ו-6, אך יש להגדיל את המתחם שציין ביחס לאישום השלישי בהתאם.

19. ב"כ המאשימה גם הצביע על הימשכות ההליכים, באופן שכתב האישום שהוגש ביום 25.11.15 מגיע לקו הסיום רק בחלוף שש וחצי שנים. הימשכות זו רובצת לדבריו לפתחם של הנאשמים, כשאלו עתרו לדחיית דיונים לא התייצבו אליהם וגרמו לדחייתם. בנסיבות אלו נטען אין מקום להקל עם הנאשמים בשל חלוף הזמן.

20. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם טענה המאשימה כי הנאשם לא הודה במיוחד לו ולא נטל אחריות. הוא אמנם העיד במשפטו אך בהכרעת הדין נקבע כי הוא שיקר. הוא ממש להכחיש את אחריותו גם כיום כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, חרף האמירה של קצינת המבחן כי הוא נוטל אחריות חלקית. בעברו הרשעה בעבירה של הימורים אסורים, שאך בשל טעות טכנית לא ניתן להפעיל את המאסר על תאני שהושת עליו בהליך הקודם. לדברי המאשימה, לאחר שקלול נסיבותיו, בכלל זה נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי, יש לקבוע את עונשו במחצית המתחם ולהשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

21. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי בעל הדירה שנוהלה על ידי הנאשם לא הועמד לדין. כך גם המתלונן שאישר בבית המשפט כי קיבל 20% מהרווחים, לא הועמד לדין. לדבריו, בשים לב לנסיבות המקרה, ובין היתר לסכומי הכסף שעברו במסגרת משחקי ההימורים - שאינם כה גבוהים, הרף הנמוך של העבירה נשוא האישום השני נע ממאסר על תנאי וקנס סמלי ויכול אף להסתיים ללא הרשעה. לעניין האישום השלישי, הוא טען, כי בשים לב לרמת האלימות שאינה גבוהה שננקטה באירוע כלפי המתלונן, ובשים לב לחלקו הפסיבי של הנאשם, אשר לא צעק ולא נקט באלימות כלפי המתלונן ואף סייע לו בסוף האירוע, ובשים לב לחלוף הזמן הרב, ניתן לראות את הרף הגבוה כעומד על עונש של מאסר בעבודות שירות. נטען כי יש גם לקחת בחשבון את הימשכות ההליך, כשביתקופה זו הנאשם עבר שינוי בחייו עזב את עולם ההימורים אליו נקלע שלא בטובתו, והתרחק משותפיו למעשים בהם הורשע. כיום, ובמשך השנים האחרונות הוא עובד בצורה סדירה. מצבו הרפואי אינו שפיר, הוא עבר אירוע לבבי, וסובל, לצד הנכות בלב, גם מנכות ברגלו. הוא גם שהה מספר חודשים במעצר בית מלא. בשים לב לאמרו נתבקש להסתפק בעניינו בעונש מאסר מותנה.

22. הנאשם סיפר על שירותו הצבאי המשמעותי ועל הנפילה שהביאה אותו למעשים בהם הורשע, עליהם הוא לקוח אחריות. לדבריו, הוא מעולם לא היה חלק ממשי מאותה חבורה והוא התנתק מהם ומהעולם אליו נפל. כיום הוא

עובד ומתקדם במקום עבודתו, חרף קשייו הבריאותיים. הוא נמצא בהליך טיפולי ומבקש לדבוק בדרך הטובה.

דין והכרעה

23. הערכים המוגנים בעבירות הימורים הם שמירה מפני הנזקים הנגרמים למהמר, לסביבתו ולמשפחתו. הנזק העיקרי הנובע מתוצאות הלוואי של התופעה הינו התמכרות למשחקי המזל, התמכרות הגורמת נזק לאדם המתמכר למשחקים אלה ולבני משפחתו. אך נזק זה נמשך ומתפשט גם אל הציבור הרחב, כאשר ההתמכרות עלולה לדחוף את המתמכר למשחקים אלה לפעילות עבריינית, בכדי למזער את הפסדיו או בכדי להמשיך ולממן את ההימורים (ראו: רע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.09.00), פסקה 2 לדברי כב' השופטת פרוקצ'יה).

24. חמורה יותר היא עבירת הסחיטה באיומים בה נקטו הנאשמים כלפי זוהר. עבירה זו בה הורשעו כל הנאשמים באישום השלישי חמורה גם בשל כך שהסחיטה לוותה באלימות שאף גרמה לזוהר לחבלות. הוא הוכה בפניו במכת אגרוף, נהדף לקרקע, ובהמשך הוכה במכות ובעיטות.

25. עבירה זו של סחיטה באיומים נועדה להגן על הזכות לביטחון לחיים בשלווה וזכות הקניין. במקרה זה פגעו הנאשמים בערכים אלו, ובנוסף פגעו פגיעה חמורה בזכות האדם לשלמות גופו. נאמר לא פעם כי "עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על ביטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן, מחייבת תגובה עונשית קשה" (ע"פ 602/02 אוחנינה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.04.02)).

26. חומרת עבירה זו נעוצה בין היתר בקושי האינהרנטי של נפגע העבירה להתלונן, בשל החשש ממימוש האיום על ידי הסוחר (ראו: ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.11.18); ע"פ 2580/15 חסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.09.14)). מקרה זה הוא דוגמא מובהקת לחשש זה. זוהר לא התלונן מיוזמתו במשטרה, ועוד יותר מכך ניתן היה לראות בעדותו בבית המשפט כי חרף האלימות שחווה מהנאשמים הוא ביקש להרחיק את עצמו מהפללתם, ואף חזר בו מדברים שאמר בהודעה שמסר במשטרה, בכלל זה תיאור הרגשת הפחד במפגש ובנסיעה ברכב, תיאור המכות שחטף, ואמירתו כי ירד לו דם מהפנים וכי היה בבית חולים. כך הם הדברים גם בנוגע לזוהר, שהצהיר בבית המשפט כי לא חש מאויים ואף שילם את חובו. מכאן הדרישה להחמיר עם מבצעי עבירות מסוג זה.

27. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת, בין היתר, לתקופה בה נמשכה הסחיטה, תוכן הסחיטה, מספר הסוחרים, התכנון שקדם לסחיטה, ולנזק שנגרם מהסחיטה לנפשו. לצד זאת, גם מקום בו היו מספר שותפים לסחיטה, יש לתת את הדעת על חלקם היחסי של כל אחד מהשותפים בסחיטה, ואת הסיבות שהביאו כל אחד מהם לביצוע העבירה.

28. במקרה זה, מדובר היה באירוע חד פעמי. הנאשמים יצרו קשר ביניהם עובר למפגש עם זוהר כשהם שמו את פניהם לתכלית של גביית החוב והעמדתו על חומרת מעשיו כלפיהם בגיוס שחקני הימורים לשתי הדירות - זו של נאשמים 1 ו-2 וזו של נאשמים 4 ו-6 - במקביל. בנוסף, דרשו ממנו נאשמים 2 ו-6 לשלם לכל אחד מהם עוד 20,000 ₪. אכן, אין טענה כי הם תכננו מראש כיצד לבצע את הסחיטה ושהיא תכלול אלימות כלפי זוהר. ואולם, כולם נסעו יחד למקום

שקט ושומם שאין בו אנשים, ושם הותקף זוהר תקיפה לא קלה, בעקבותיה נפגעה אחת משיניו הקדמיות והוא החל לדמם ממנה. הוא גם סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו, ובכלל זאת בצלעותיו. נאשם 1 הוסיף ואמר לזוהר כי הקנס בגין מעשיו הוא 100,000 ₪.

29. לצד הנזק הגופני יש ליתן את הדעת על הרושם שאירוע שכזה מותיר על הנסחט. מידע ספציפי בעניין זה לא הוצג בפני בית המשפט, לבד מהאמור בהודעתו של זוהר במשטרה - אשר נתקבלה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1977 והועדפה על פני עדותו בבית המשפט כמפורט בהכרעת הדין - אודות הפחד שהרגיש. ואולם לא ניתן להתעלם מהעובדה שחרף האלימות שזוהר ספג מהנאשמים והאירוע שעבר, הוא בחר, כאמור, גם בחלוף זמן רב מהאירוע להתכחש לכך בבית המשפט. גם בכך יש ללמד על השפעת האירוע עליו.

30. בנוסף, יש לתת את הדעת לחלקו של כל אחד מהנאשמים. חלקם של נאשמים 1, 3, 5 ו-6 הוא באלימות עצמה, זאת לעומת נאשמים 2 ו-4 שעמדו מן הצד בשלב התקיפה.

31. לעניין קביעת מתחמי העונש יש לקבוע מתחם עונש לכל נאשם בהתאם לחלקו במעשה העבירה, ובכלל זה ביחס לחלקו באישומים השונים. המאשימה הסכימה כי ניתן לקבוע מתחם עונש אחד לאישומים הראשון והשלישי (לגבי נאשמים 1-3), כמו גם השני והשלישי (לגבי נאשמים 4 ו-6) בשים לב לכך שהאירוע נשוא האישום השלישי הוא נמשך מתוך פעילותו של זוהר במשחקי ההימורים שהפעילו הנאשמים (למעט נאשם 5).

32. בפסק הדין של הנאשמים האחרים פורטה הפסיקה הרלוונטית, אלו שהפנו אליה ב"כ הצדדים ואחרים.

33. ב"כ הנאשמים טענו גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, כנסיבה שיש בה כדי להצדיק הקלה בעונש. ואכן, סעיף 40א(10) לחוק מונה את "חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה", כאחת הנסיבות שיש ליתן עליהן את הדעת בגזירת העונש, אך הוא מונה אותה כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שמשקלה י"לקח בחשבון בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, אך אין בה כדי להביא לחריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך אדון בעניין זה לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים.

34. בשים לב לכל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם, בשים לב לחלקו בהחזקת דירת ההימורים וניהולה, ובשים לב לכך כי חלקו בתקיפה היה על דרך ביצוע בצוותא ולא הוכח כי הוא נטל חלק פעיל בתקיפה, מתחם העונש ההולם נע ממאסר לתקופה של 10 חודשים ועד למאסר של 28 חודשים, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי לקרבת העבירות.

מכאן לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

35. בגזר דינם של הנאשמים האחרים פרטתי בהרחבה את כל הנוגע להתארכות ההליך המשפטי, והמסקנה הייתה

כי על אף שלא ניתן לומר כי ההליך נמשך באופן מיוחד בשל מי מהנאשמים, ניתן להצביע על כך, שמספר דיונים בוטלו בשל אי התייצבות מי מבעלי הדין - בעיקר הנאשם שלא התייצב לשלושה דיונים ואף לא התייצב תחילה בשירות המבחן כשנדרש לכך, נאשם 5 שלא התייצב פעמיים וכך גם נאשם 1, ונאשם 3 שלא התייצב פעם אחת. ביטול דיון בשל אי התייצבות, שעה שכל ביטול דיון שכזה גורר דחייה לא מבוטלת, בשל הקושי לתאם מועדים עם שבעה עורכי דין, ובשים לב לבקשות הדחייה הלא מעטות שהוגשו על ידי מי מהסניגורים, גורם בהכרח להתארכות ההליך. לא ניתן לומר שהמאשימה גרמה להתארכות ההליך - לא רשויות החקירה ולא הפרקליטות, שעה שלכל היותר שלושה דיונים נדחו בעטייה. המתלונן גם הוא לא התייצב לשתי ישיבות, אך נוכח האמור בהכרעת הדין אודות התנהלותו ביחס לעדותו, הנאשמים אינם יכולים לטעון דבר בעניין זה.

36. אין מחלוקת כי זכותו של מי שעומד לדין היא שמשפטו יסתיים במהירות (ראו: רע"פ 223/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.11.13)). הדבר נכון מצדו של הנאשם שיש למנוע ממנו עינוי דין ואת המחירים הנלווים להליכים אלו לו ולבני משפחתו, והוא נכון גם מצד האינטרס הציבורי והגשמת תכליות הדין הפלילי (ראו: עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 68947-07-20 יוסופוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.11.20)). לעיתים התארכות ההליך מצדיקה הימנעות מגזירת עונש מאסר בפועל (ראו: ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.08); רע"פ 223/13 בעניין פלוני). זאת בעיקר כאשר מעשיה של המאשימה, על רשויות השונות, גרמו לכך, אם בשל התארכות החקירה יתר על המידה, אם בשיהוי בהגשת כתב האישום, ואם במסגרת ניהול ההליך - נסיבות שלא התקיימו במקרה שבפני. קשה לקבל שנאשם ייחנה מחלופי הזמן מקום בו צעדי גרמו להתארכות זו (ראו: ע"פ 2103/07 הורוביץ). כאמור, במקרה זה איני סבור כי ניתן להשית את האחריות להתארכות ההליך במלואה על מי מהנאשמים, בוודאי לא על כולם, אך למצער לגבי חלק מהם, לא ניתן לומר כי הם גילו עניין שההליך בעניינם יסתיים מהר ככל הניתן. כך הוא בוודאי לגבי הנאשם.

37. עם זאת, יש לתת את הדעת על התקופה שחלפה - כשבע שנים ממועד ביצוע העבירות, ועל השינויים שעברו הנאשם בתקופה זו, אם בחייו האישיים, אם בחייו המשפחתיים, החברתיים, המקצועיים, הבריאותיים, הכלכליים ועוד (ראו: עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 68947-07-20 בעניין יוסופוב).

38. הנאשם, יליד 1965, כיום כבן 57. בעברו הרשעה בעבירה של הגרלות והימורים אסורים. כפי שעולה מדבריו לקצינת המבחן הוא נוטל אחריות חלקית בלבד על ביצוע העבירות בהן הורשע. כך שלל, ניהול מקומות הימורים, היכרות עם נאשמים 1-3 ומעורבות באליונות כנגד זוהר. לצד זאת, הוא הביע חרטה על מעורבותו בעבירות בהן הורשע ובבית המשפט טען כי הוא נוטל אחריות על מעשיו. לצד זאת, כן יש לתת משקל לכך שמאז מעצרו בגין מעשיו בהליך זה, הוא לא הורשע בעבירה כלשהי, ואת העובדה כי קצינת המבחן העריכה את הסיכון להישנות מעשים אלימים בעתיד מצדו של הנאשם כנמוכה. זאת לצד המשקל שיש לתת לזמן שחלף, והשינוי שעבר. יש גם לתת את הדעת על מצבו הרפואי של הנאשם - הסובל ממחלת לב איסכמית, אי ספיקת לב עם תפקוד לבבי נמוך, כאשר רק לאחרונה עבר אוטם שריר הלב ואירוע מוחי - המצדיק במקרים מיוחדים, כבמקרה זה, אף חריגה ממתחם העונש ההולם (ראו למשל: ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.15); ת"פ (מחוזי-ים) 17250-10-15 מדינת ישראל נ' בראשי (30.06.16)). בנוסף, יש להשית גם עונש מאסר צופה פני עתיד וכן לחייבו בפיצוי למתלונן באישום השלישי, ובקנס בשל כך שמדובר בעבירה כלכלית.

39. סופו של יום ולאחר שקילת מכלול הנסיבות כולן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.

העונש ירוצה בהתאם למגבלות הרפואיות, לאמור שש וחצי שעות ביום, מאמץ פיזי מוגבל וללא משאות כבדים, ובהתאם להוראות הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב ביום 28.03.23 בשעה 08:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת מרכז - רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הובהרלנאשם, כי עליו לבצע את עבודות השירות לשביעות רצונו של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית, אשר יכול ותביא לריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת רכוש, אלימות או איומים, במשך 3 שנים מהיום.

ג. קנס בסך של 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תחתם. הקנס ישולם עד ליום 1.02.23.

ד. פיצוי למתלונן ע.ת. 10 בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.02.23.

ה. צו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן יתאם לנאשם תכנית טיפולית בשעות אחר הצהריים באופן שלא ייפגע בעונש של עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, במעמד המתייצבים.